

Війна, що нас змінила

Оповідання

Гінжул Євгенія Іванівна

15 років

КЗЗСО Розумівська гімназія «Темп»

Долинської сільської ради

Запорізького району Запорізької області

Тел. 0682744826

«Обличчя війни»

Наприкінці зими, а саме 24 лютого 2022 року росія розпочала повномасштабне вторгнення на нашу землю. Того ранку я несподівано прокинулась і розплющила очі, почуття тривоги й страху оволоділи мною. Через якийсь час я почула вибухи. Згодом щось засвистіло, бахнуло, посипались грудки землі...

"Невже війна?" - подумала я, адже до цього дня ми жили спокійним та щасливим життям. Ще вчора бігали з однокласниками коридорами своєї школи, сміялися, мріяли, думали про майбутнє і раптом ця війна... ніким не оголошена, але від того не менш страшна і кривава. Небо і вдень, і вночі сяє вогнями. З потойбіччя летять міни і гради. Постійні обстріли нищать все навкруги. Ворог створює неможливі умови для життя. "Що чекає на нас далі, чи залишилось жити?" - думала я, адже війна - це велике зло, воно шкодить усьому людству і насамперед дітям, відбираючи у них не лише найдорожче - батьків, а й віру в майбутнє, у добро, у людину. Ці нелюди намагалися знищити не тільки нашу країну, а й всю нашу українську націю. Але ця війна змінили наше життя. Українці - народ мирний, добрий, люблячий свою землю, свою історію. Заради цієї любові вони готові вирішувати всі питання мирним шляхом, але якщо з боку не буде агресії. Бути вільним чи ні - це вибір, який обирає для себе кожна людина. Ніякі випробування не зломлять наш народ, бо немає сил, більших за любов, добро, за велику віру в свою мрію. росія - країна агресор, вона ніколи не зможе зрозуміти, прийняти і повірити в те, що ми дійсно різні з ними. Ніякі ворожі обіцянки, подарунки, ніяке інше розкішне життя не замінить нам рідного краю. Тяжко всім, бо ці нелюди руйнують наші домівки, вбивають цілі родини, змушуючи терпіти надлюдські муки полону, калічать людей. Жителі наших міст і сіл щоденно страждають від обстрілів російських військових, які гатять по нас з усього можливого озброєння. Москалі показали своє звіряче обличчя. Та наш народ

не зламати! На захист своєї Вітчизни піднімаються всі: від старого до малого. Війна змінила людей. Кожен розуміє, що у нас є велике майбутнє, тому, що чим більше нам загрожують, тим сильнішими ми стаємо. Свобода - це наш вибір, і коли ти відчуваєш її, то вже ніколи не зможеш жити по- іншому. Нині, як ще ніколи в історії, кожен має бути людиною в людстві, щоб кожним нервом своїм відчувати його болі й тривоги. Нерозривна єдність нашого народу, віра обов'язково приблизять перемогу, бо віра й гори рушить. Війна неодмінно закінчиться, завдяки хоробрості, мужності, стійкості наших воїнів, які непохитно стоять на вогненних рубежах, серед яких є і жінки. Страху немає, лиш лють і ненависть до ворога та віра в нашу перемогу – ось, що керує нашими серцями.

А наші діти!.. Вони активно беруть участь в цій війні: збирають гроші на зброю бійцям, виготовляють обереги, збирають теплий одяг, дитячі малюнки, а щирі слова, адресовані нашим воїнам, лікують душі. Міцний у нас і тил: кожен на своєму місці. Медики, волонтери, водії, працівники енергетики, біженці. Це прості звичайні люди, сміливі й прекрасні сини і дочки своєї Країни. Для них честь і любов до рідної землі найсвятіші та найдорожчі за всі багатства, а іноді, навіть і за життя, їм властиве прагнення до волі, готовність боротися за своє право бути незалежною людиною. Тому я пишаюсь моїм народом, який в хвилину найтяжчого випробування готовий на самопожертву, який поводить себе як справжня людина: благородна і сильна духом. Хочу звернутися до нього: єднаймося, бо один у полі не воїн, нас мільйони. Хай єднає нас свята земля, історія, мова, прадавні українські звичаї. Пишаюсь і тими, хто віддав своє життя за нашу Україну, адже вони своїми грудьми закрили і мене, і мою родину, і всіх нас. Слава їм, вони назавжди залишаються в наших серцях. А війну цю проклинаю, проклинаю і того, хто дав команду до неї, росія має відповісти за всі злочини скоєні проти цивільного населення. Ми сьогодні змінюємось самі, та заодно і весь світ змінюємо. Усі ми прагнемо перемоги та розквіту нашої держави. Ця війна

навчила нас цінувати життя та любити близьких. Війна закінчиться обов'язково, прийде перемога і все відродиться, буде ще кращим, треба лише любити нашу Україну, берегти і відродити за будь-яку ціну. Навіть ціною життя... Бо як інакше? Справедливість врятує цей світ!